

[Ib Christensen]

at den forespørgsel, som centrum-demokraterne her har stillet, dens ordlyd osv., ikke er acceptabel for dette ting, måske undtagen for centrum-demokrater og konservative. Det ville være nyttigt at acceptere det ved til gengæld at sætte fokus på et problem, som også regeringen har sagt er et alvorligt problem, og som den vil gøre noget ved. Vi er ikke enige med regeringen i de metoder, den har anvendt, tværtimod, og vi ser altså med en vis skepsis på det forslag, som stadig væk ikke er kommet, om en værdistignings-afgift, men krediterer det altså også, at det endnu ikke er kommet. Vi kan se en fælles målsætning i én ting, nemlig dette at få bremsset prisstigningerne på jord og dermed en farlig inflationskilde. Jeg håber derfor, at regeringen kan acceptere dette forslag til dagsorden. På retsforbundets gruppes vegne fremsætter jeg følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til snarest at fremsætte lovforslag, der er egnet til at stoppe prisstigningerne på jord, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Waldorff (VS):

Jeg vil godt starte med at slå fast – vistnok som den eneste i dag, forbavsende nok – at VS helt og aldeles afviser det projekt, som både regeringen og centrum-demokraterne bygger på med at blande overenskomstafslutningerne sammen med den lovgivning, man laver på forskellige områder. Sagen er jo, at når man både fra regeringens og fra de borgerlige partiers side laver den sammenblanding af de overenskomstforhandlinger, der står på, og lovgivningen på bolig- og skatteområdet herinde, er det et led i den underminering af hele overenskomstinstitutionen, overenskomstforhandlingerne, som i øvrigt er et særkende ved udviklingen i samfundet på dette tidspunkt. Det er et forsøg på at sætte overenskomstforhandlingerne ud af kraft. Det er klart til glæde for arbejdsgiverne. Det

er et led i indkomstpolitikken, og det et direkte angreb på arbejdernes rettigheder. Men det har vi sagt så mange gange, at det er der ikke spor nyt i, og der er ikke noget overraskende i det.

Vi er selvfølgelig imod både de direkte og indirekte regeringsindgreb, og vi er imod de trepartsforhandlinger, som man kører med samme formål, nemlig at blande lovgivning og overenskomstforhandlinger sammen.

Alene af disse grunde må vi afvise den hensigt, der ligger i centrum-demokraternes forespørgsel her. Vi mener, for at sige det ligeud, at et regeringstilsagn efter centrum-demokraternes ønske i denne forbindelse er fuldstændig uvedkommende.

Overenskomstforhandlingerne skal føres igennem med størst mulig styrke for de krav, som er rejst på arbejdspladserne, og med det sigte at rette op på reallønnen, at få flere i arbejde og i øvrigt om muligt at få lagt en bombe under hele indkomstpolitikken.

Nu er vi ikke, efter vores egen mening i hvert fald, specielt naive med hensyn til de forestillinger, vi har om de såkaldte frie forhandlinger på arbejdsmarkedet. Dels er der de begrænsninger, der ligger i selve overenskomstinstitutionen, altså hele opbygningen omkring forligsinstitution og topforhandlere fra den ene og den anden side. Dels er der også begrænsninger i de faglige organisationers holdning til faktisk at ville slås for de krav, som bliver rejst. Og endelig, og det er det, som især er relevant i denne sammenhæng, er der de muligheder, som staten har for at udhule eventuelle gode overenskomstresultater gennem en opfølgende lovgivning.

Indkomstpolitikken er jo ikke i dag kun et spørgsmål om, hvad man kan kæmpe igennem på den enkelte arbejdsplads, eller hvad man kan forhandle sig til i arbejdernes organisationer. Indkomspolitikken er en politik, som går ud på at begrænse og forringe levevilkårene for arbejderne bredt, og det er en politik, der føres igennem både over boligudgifter, over takstpolitikken fra det offentlige side og over skatter og afgifter. Det har vi alt sammen fået dokumenteret til overmål bl. a. gennem de udtalelser, som venstres politiske ordfører er kommet med i de sidste par måneder.

Det er vigtigt at få slået fast, at staten har den funktion. De sidste år har vist os, at